

Bijzondere mensen

In deze weken kom ik veel mensen tegen met meerdere problemen tegelijk. Ze hebben schulden, psychische problemen, een verslaving soms en ze dreigen op straat te komen. Ik probeer er voor hen te zijn, een luisterend oor te bieden en soms ook concrete hulp in te schakelen. Ook vind ik het belangrijk verbinding te

leggen met hulpverleners die bij dezelfde persoon betrokken zijn, zodat we van elkaar op de hoogte zijn en dezelfde lijn aanhouden. Soms worden mensen gek van de vele mensen die hulp komen bieden, die ieder hun eigen voorwaarden stellen en eigen adviezen geven.

Het verrast me elke keer opnieuw dat mensen keuzes maken die ingaan tegen alles wat goed voor ze is. Soms doordat ze ideaalbeelden hebben die niet meteen realiseerbaar zijn. Ik ken een man die droomt van een eigen huisje van de woningbouwvereniging met twee slaapkamers en gewoon zijn eigen voordeur. Een mooie wens die stuk loopt op de lange wachtlijsten bij de woningbouwverenigingen in Leeuwarden. Als je je vandaag inschrijft, kom je over vier of vijf jaar in aanmerking voor een huis. Maar die droom is zo sterk, dat hij niet kan accepteren dat op dit moment een kamer met gedeelde wc en douche het hoogst haalbare is. Ik gun hem zijn huisje, maar meer nog gun ik hem een dak boven het hoofd, terwijl hij door zijn keuzes nu hard op weg is naar een leven op straat.

Een andere man heeft te maken met klachten van de woningbouwvereniging. Het roept bij hem zoveel stress op dat hij impulsief besloten heeft zijn huur op te zeggen. Nu verkeert hij in grote onzekerheid of die mail nog teruggedraaid kan worden, anders moet hij per 1 augustus zijn huis verlaten. Problemen en klachten kunnen beter serieus genomen worden en aangepakt worden, dan verdwijnt de spanning erover gaandeweg, maar niet iedere mens heeft de kracht om die weg in te slaan. Het raakt me om de kwetsbaarheid van deze mens te zien, zijn intelligentie, maar ook zijn onvermogen om te gaan met de werkelijkheid van alledag. Ik gun hem de moed om zijn problemen aan te pakken en te kiezen voor wat goed is voor zijn welzijn en voor zijn gezondheid.

Ik vind het soms moeilijk om mijn eigen onmacht in deze situaties uit te houden. Ik wil graag beeld zijn van de levende God, die zich bekend gemaakt heeft met de naam: Ik-zal-er-zijn. Ik ben er. Ik luister. Ik vraag wat ik voor hen kan doen. Ik blijf er, zonder oordeel, zonder programma en eisen. Trouw wil ik zijn, naast iemand staan, verleidend tot perspectiefrijke keuzes, motiverend, maar bovenal aanwezig. God, kom mijn onmacht te hulp!

Pastor Lysbeth Minnema
4 juli 2019

